

HOMILIE 20^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 18 / ZO 19 AUGUSTUS 2012

Beun de Haas, zo wordt Jezus door de joodse overheid beschouwd. Jezus is gewoon maar de zoon van een timmerman. Hij heeft niet gestudeerd op een school voor rabbijnen, maar toch staat hij overal te preken. Het moet hen gestoken hebben, dat de mensen aan Jezus' lippen hingen, achter hem aan liepen en zelfs zeiden: "die Jezus heeft iets te zeggen, iets oorspronkelijks, iets vernieuwends, niet slechts herhaling van regeltjes van wat verplicht of verboden is. Die Jezus, dat is eens wat anders." De argwaan tegenover Jezus kan men dus begrijpen en nauwlettend houden de joodse leiders Hem in de gaten in de hoop Hem de mond te kunnen snoeren of Hem ergens van te kunnen betichten, zodat Jezus door de mand valt. Wij zijn in het evangelie al vaker getuige geweest van de valstrikken, die men Jezus probeert te spannen. Maar de wijsheid van Jezus kunnen zij niet weerspreken. Nu echter maakt Jezus het toch al te bont. Met verbazing hebben de joden naar Jezus geluisterd, toen Hij zei: "Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald. Het brood, dat ik zal geven is mijn vlees ten bate van het leven der wereld." Deze eigengereidheid is hen maar al te gortig. Deze hoogmoed vinden zij zelfs gevaarlijk, misleidend. Daar hebben zij geen woorden voor.

Wanneer wij Jezus volgen op zijn levensweg, dan kan men vaststellen, dat Jezus de bescheidenheid in persoon is. Hij schroomt niet om in de rij van de zondaars te gaan staan en zich door Johannes te laten dopen in de rivier de Jordaan. Hij gaat om met mensen, die door de joden waren uitgestoten, randfiguren, die met de vinger worden nagewezen: tollenaars, overspelige vrouwen. Hij wast tijdens het laatste avondmaal zijn leerlingen de voeten, werk voor slaven. Hij staat er niet op om de voornaamste plaats te mogen innemen. Hoe kan hij dan zo over zichzelf spreken: "Ik ben het brood des levens?"

Inderdaad is Jezus bescheiden, tevreden met de laatste plaats, maar wanneer Hij spreekt over wie Hij voor ons wil zijn en over zijn taak die Hij van de hemelse Vader heeft ontvangen, dan laat Hij aan duidelijkheid niets te wensen over. Dan zegt Hij zonder schroom: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Ik ben het licht der wereld. Ik ben de verrijzenis en het leven." Dan spreekt Jezus met groot zelfbewustzijn. Dan verdraagt hij zelfs geen tegenspraak. Jezus wil eigenlijk zeggen, dat, hoe men het ook wendt of keert, dat men niet langs Hem kan, wil men het heil verwerven. Maar waarom heeft die bescheiden Jezus deze pretenties?

Er is een lied van een zanger over zichzelf, dat luidt: "Het is moeilijk bescheiden te blijven, wanneer je zo goed bent als ik." Maar Jezus is geen showman. Hij is enkel dienstbaar aan de opdracht die Hij van de hemelse Vader heeft ontvangen voor het heil van de mens. Het heil van de mens, dat is zijn opdracht en daarvoor zet Hij zich in. Het gaat niet om Hem, maar om de concrete mens en om de hemelse Vader in Wiens naam Hij alles zegt en doet. Altijd is Hij de dienaar, dienaar van de hemelse Vader. Daarom zegt Hij: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven." Jezus vraagt geloof in zijn persoon, dat wij in Hem geloven als onze Redder en Verlosser.

Jezus' uitspraken schokken de toehoorders. "Ik ben het levende Brood. Het Brood, dat ik zal geven is mijn vlees ten bate van het leven der wereld." Het is duidelijk, dat de Heer hier uitleg geeft over de Eucharistie, die Hij tijdens het Laatste Avondmaal zal instellen, opdat de mensen zijn woorden zullen begrijpen en het teken zullen verstaan. Op de avond voor zijn lijden geeft Hij zich volledig aan de zijnen onder de tekenen van brood en wijn. Hij schenkt zich weg. "Dit is mijn Lichaam voor U," heeft Hij gezegd en op Goede

Vrijdag voegde Hij de daad bij het woord. Op het kruis liet Hij zich als brood breken voor ons allen en heeft Hij zijn vlees en bloed voor ons gegeven. Geen groter dienende liefde is er mogelijk. Jezus schenkt zijn leven, opdat wij zouden leven, eeuwig leven, onttrokken zouden worden aan de dood en aan de gebrokenheid van deze schepping. Met deze verlossende nabijheid wil de Heer ook nu met ons door het leven gaan. Elke keer als wij samen zijn rond het altaar schenkt Hij zich aan ons tot onze verlossing en tot ons geluk.

In dit weekend willen wij ook Maria niet vergeten. Wij gaan immers het grote feest vieren van haar Tenhemelopneming. Zij is de eerste die volledig het eeuwige leven heeft mogen ontvangen, omdat zij zich met heel haar persoon heeft durven toe te vertrouwen aan de hemelse Vader. Wij vieren dat zij met ziel en lichaam ten hemel is opgenomen. Zij laat ons zien, hoe een mens is, zoals God de mens bedoeld heeft, verlost van het kwaad, verlost van de dood. Wij roepen haar aan als onze voorspreekster, die met ons meeleeft en vanuit de hemel met ons meebidt. Zij toont ons de moederlijke kant van de goddelijke liefde. Laten wij ook dankzeggen om haar goedheid. Amen.